

እግዚአብሔር፣ ብዙ ልጆችን ወደ ክብር ለማምጣት፣ የድነታቸውን መሥራቾች በመከራ ፍጹም ሊያደርገው የተገባ ነበር።¹¹ ሰዎችን የሚቀድሰውና የሚቀደሱት ሰዎች ከአንድ ቤተ ሰብ ናቸው፤ ስለዚህ ኢየሱስ ወንድሞች ብሎ ሊጠራቸው ዐዩናርም፤¹² እንዲሁም ይላል፡

“ስምህን ለወንድሞቼ እነግራቸዋለሁ፤ በጉባኤም መካከል ምስጋናህን እዘምራለሁ።”

¹³ እንዲሁም፣

“እኔ በእርሱ እታመናለሁ።”

ደግሞም እንዲህ ይላል፡

“እነሆ፣ እኔና እግዚአብሔር የሰጠኝ ልጆች።”

¹⁴ ልጆቹ በሥጋና በደም እንደሚካፈሉ እርሱ ራሱ ደግሞ ያንኑ ተካፈለ፤ ይኸውም በሞት ላይ ኅይል ያለውን ዲያብሎስን በሞቱ ኅይል እንዲደመስስ ነው፤¹⁵ እንዲሁም በሕይወት ዘመናቸው ሁሉ በሞት ፍርሀት ባርነት የታሰሩትን ነጻ እንዲያወጣ ነው።¹⁶ እርሱ የመጣው መላ እርኩስን ለመርዳት ሳይሆን፣ የአብርሃምን ዘር ለመርዳት እንደ ሆነ ግልጽ ነው።

¹⁷ ስለ ዚህ በሁሉም ነገር ወንድሞቹን መምሰል ተገባው፤ ይህንም ያደረገው መሐሪና ታማኝ ሊቀ ክህናት ሆኖ እግዚአብሔርን ለማገልገልና ለሕዝቡ የነጠላትን ስርዓት ለማስገኘት ነው።¹⁸ እርሱ ራሱ በተፈተነ ጊዜ መከራን ስለ ተቀበለ፣ የሚፈተኑትን ሊረዳቸው ይችላልና።

ኢየሱስ ከሙሴ በላይ ነው

3 እንግዲህ የሰማያዊው ጥሪ ተካፋዮች የሆናችሁ ቅዱሳን ወንድሞች ሆይ፤ የእምነታችን ሐዋርያና ሊቀ ክህናት የሆነውን ኢየሱስን አስቡ።² ሙሴ በእግዚአብሔር ቤት ሁሉ ላይ ታማኝ እንደ ነበር፣ እርሱም ለሾመው ታማኝ ነበር። ንቢትን የሚሠራ ከቤቱ ይልቅ የሚበልጥ ክብር እንዳለው፣ ኢየሱስም ከሙሴ የሚበልጥ ክብር የተገባው ሆኖ ተገኝቶአል።⁴ እያንዳንዱ ቤት የራሱ ሠሪ አለው፤ ነገር ግን ሁሉን የሠራ እግዚአብሔር ነው።⁵ ሙሴ ወደፊት ስለሚነገረው ነገር እየመሰከረ፣ በእግዚአብሔር ቤት ሁሉ ላይ እንደ አንድ ታማኝ አገልጋይ ነበር፤⁶ ክርስቶስ ግን በእግዚአብሔር ቤት ላይ እንደ ታማኝ ልጅ ነው። እኛም የምንተማመንበትን ናና የምንመካበትን ተስፋ አጥብቀን ብንይዝ ቤቱ ነን።

ስለ አለማመን የተሰጠ ማስጠንቀቂያ

⁷ ስለዚህ መንፈስ ቅዱስ እንደሚል፣ “ዛሬ ድምፁን ብትሰሙ፣

2:11 ማቴ28:10; ኤፌ5:26; ሰብ3:12
 2:12 መዝ22:22; 68:26
 2:13 ኢሳ8:17; 18:1; ዮሐ10:29
 2:14 ዘፍ3:15; ዮሐ11:41; 4፫:15; 50:54-57; ኤፌ6:12; 2ጦሞ1:10; ዮሐ3:8
 2:15 2ጦሞ1:7
 2:16 ሉቃ3:8
 2:17 ቍ14; ሮሜ3:25; 4:6; 2:7; ሰብ3:14; 14:15; 5:1; 2:5; 10:7; 26:28; 8:13; 19:11
 2:18 ሰብ4:15
 3:1 ሮሜ8:28; 2፫:9; 13:1ጦሞ6:12; ሰብ2:11; 17; 14:14; 10:23
 3:2 ቍ5; ዘሆ12:7
 3:3 ዘፍ34:12
 3:4 ዘፍ1:1
 3:5 ቍ2; ዘዐ14:31; ዘሆ12:7
 3:6 ቍ14; ሮሜ5:2; 1:12; 2:23
 1፫:3; 16:1
 1ጦሞ3:15
 ሰብ1:2; 4:14; 16:11; 8:19; 7:19; 11:1
 3:7 ሐሥ28:25; ሰብ9:8; 10:15
 3:8 ቍ15; ሰብ4:7
 3:9 ዘሆ14:33; ዘፍ1:3; ሐሥ7:36
 3:11 ዘፍ1:34; 35: መዝ95:7-11; ሰብ4:35
 3:12 ማቴ16:16
 3:13 ኤር17:9; ኤፌ4:22; ሰብ10:24; 25
 3:14 4፫:6; ኤፌ3:12
 3:15 ቍ7:8; መዝ95:7; 8; ሰብ4:7
 3:16 ዘሆ14:2
 3:17 ዘሆ14:29; መዝ106:26; 1፫:10; 5
 3:18 ዘሆ44:20-23; ዘፍ1:34; 35; ሰብ4:6
 3:19 መዝ78:22; 106:24; ዮሐ3:36
 4:1 ሰብ2:15
 4:2 1ተሰ2:13
 4:3 ዘፍ1:34; 35; መዝ95:11; ሰብ3:11

⁸ ምድረ በዳ በፈተና ቀን፣ በዐመፅ እንዳደረጋችሁት፣ ልባችሁን አታደንድኑ።⁹ አባቶቻችሁ በዚያ ተፈታተኑኝ፤ መረመሩኝ፤ ያደረግሁትንም ሁሉ ለአርባ ዓመት አይ።

¹⁰ በዚያም ትውልድ ላይ የተቀጣሁት ለዚህ ነበር፤

እንዲሁም አልሁ፣ ‘ልባቸው ሁልጊዜ ይሰታል፤ መንገዴንም አላወቁም፣’

¹¹ ስለዚህ በቀኝጣይ እንዲህ ብዬ ማልሁ፣ “ወደ ዕረፍቴ ከቶ አይገቡም።”

¹² ወንድሞች ሆይ፤ ከእናንተ ማንም ከሕያው እግዚአብሔር የሚያስኩበልል፣ ኅጢአተኛና የማያምን ልብ እንዳይኖረው ተጠንቀቁ።¹³ ነገር ግን ከመካከላችሁ ማንም በኅጢአት ተታሎ ልቡ እንዳይደነድን፣ “ዛሬ” እየተባለ ሳለ በየቀኑ እርስ በርሳችሁ ተጽናኑ።¹⁴ በመጀመሪያ የነበረንን እምነት እስከ መጨረሻው አጽንተን ብንይዝ ከክርስቶስ ጋር ተካፋዮች እንሆናለን፤¹⁵ ይኸውም፣ “ዛሬ ድምጹን ብትሰሙ፣ በዐመፅ እንዳደረጋችሁት፣ አሁንም ልባችሁን አታደንድኑ” እንደ ተባለው ነው።

¹⁶ ስምተው ያመፁት እነማን ነበሩ? ሙሴ ከግብፅ መርቶ ያወጣቸው ሁሉ አይደሉምን? ¹⁷ አርባ ዓመት የተቆጣውስ እነማንን ነበር? ኅጢአት ሠርተው ሬሳቸው በምድረ በዳ ወድቆ የቀረውን አይደለምን? ¹⁸ ያልታዘዙትንም ካልሆነ በቀር ወደ ዕረፍቴ እንዳይገቡ የማለባቸው እነማን ነበሩ? ¹⁹ እንግዲህ ሊገቡ ያልቻሉት ካለ ማመናቸው የተነሣ እንደ ሆነ እንረዳለን።

የሰንበት ዕረፍት ለእግዚአብሔር ሕዝብ

4 እንግዲህ ወደ ዕረፍቴ ለመግባት የተሰጠው ተስፋ አሁንም የተጠበቀ ስለሆነ፣ ከእናንተ ማንም ለዚያ ሳይበቃ እንዳይቀር እንጠንቀቅ? ² እስኪያ እንደ ተሰበከ ለእኛም ደግሞ የምሥራቹ ቃል ተሰብኩልናልና። ነገር ግን ሰሚዎቹ ቃሉን ከእምነት ጋር ስላላዋሐዱት ሐልጠቀማቸውም።³ እኛ ያመነው ግን ወደዚያ ዕረፍት እንገባለን፤ እግዚአብሔርም፣

“ስለዚህ በቀኝጣይ እንዲህ ብዬ ማልሁ፤

“ወደ ዕረፍቴ ከቶ አይገቡም” ብሎአጠል። ይሁን እንጂ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ የእኔ

¹⁷ ወይም ቀኝጣ ለመመለስ
¹⁸ ወይም ያላመኑትን
¹⁹ ወይም ከታዘዙት ጋር ስላላመኑ

ርሱ ሥራ ተከናወኖአል። ሳለ ሰባተኛውም ቀን በአንድ ስፍራ፣ “በሰባተኛውም ቀን እግዚአብሔር ከሥራው ሁሉ ዐረፈ” ብሎአልና።⁵ ቀደም ባለው ክፍል ደግሞ፣

“ወደ ዕረፍቱ ከቶ አይገቡም” ይላል።

ፊደል ዕረፍቱ ገና የሚገቡ አንዳንዶች አሉ፤ ቀደም የምሥራቹ ቃል የተሰበከላቸው ባለመታዘዛቸው ምክንያት ወደ ዕረፍት አልገቡም። ገለልዘህ እግዚአብሔር፣ “ዛሬ” ብሎ እንደ ገና አንድን ቀን ወሰነ፤ ይህም ከብዙ ዘመን በኋላ በዳዊት በኩል፣ “ዛሬ ድምፁን ብትሰሙ፣ “ዛሬ ባችሁን አታደንድኑ”

ተብሎ ቀደም ሲል እንደተነገረው ነው። ጌዲያሱ ዕረፍትን ሰጥቶአቸው ቢሆን ኖሮ፣ ከዚያ በኋላ እግዚአብሔር ስለ ሌላ ቀን ባልተናገረ ነበር። ፊደልዘህ የሰንበት ዕረፍት ለእግዚአብሔር ሕዝብ ገና ቀርቶለታል።¹⁰ ምክንያቱም ወደ እግዚአብሔር ዕረፍት የሚገባ ሁሉ፣ እግዚአብሔር ከሥራው እንዳረፈ፣ እርሱም ደግሞ ከሥራው ያርፋል።¹¹ እንዲህ ማንም የእነዚያን አለመታዘዝ ምሳሌ ተከትሎ እንዳይወድቅ ወደዚያ ዕረፍት ለመግባት እንትጋ።

¹²የእግዚአብሔር ቃል ሕያውና የሚሠራ ነውና፤ በሁለት በኩል ስለት ካለው ሰይፍ ሁሉ ይልቅ ስለታም ነው፤ ነፍስንና መንፈስን፣ ጅምትንና ቅልጥምን እስኪለይ ድረስ ዘልቆ ይወጋል፤ የልብንም ሐሳብና ምኞት ይመረምራል።¹³ የእግዚአብሔር ዐይን የተሰወረ ምንም ፍጥረት የለም፤ ስለ ራሳችን መልስ መስጠት በሚገባን በእርሱ ፊት ሁሉም ነገር የተራቁተና የተገለጠ ነው።

ታላቁ ሊቀ ካህናት ኢየሱስ

¹⁴እንግዲህ ወደ ሰማያት ያረገ¹⁴ ታላቅ ሊቀ ካህናት የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ስላለን፣ እምነታችንን አጥብቀን እንያዝ።¹⁵ በድካማችን የማይራራልን ሊቀ ካህናት የለንምና፤ ነገር ግን እንደ እኛ በማንኛውም ነገር የተፈተነ ሊቀ ካህናት አለን፤ ይሁን እንጂ ምንም ኅጢአት አልሠራም።¹⁶ እንግዲህ ምሕረትን እንድንቀበልና በሚያስፈልገንም ጊዜ የሚረዳንን ጸጋ እንድናገኝ፣ ወደ ጸጋው ዙፋን በእምነት እንቅረብ።

5 እያንዳንዱ ሊቀ ካህናት ከሰዎች መካከል ይመረጣል፤ የእግዚአብሔርም በሆነው ነገር ላይ ሰዎችን በመወከል ለኅጢአት የሚሆነውን መባንና መሥዋዕትን ለማቅረብ ይሾማል።² እርሱ ራሱ ድካም ያለበት በመሆኑ፣ አላዋቂ ለሆኑትና

4:4 ዘፍ2:23፣ ዘፍ20:11
4:5 ቀ3:መገፀ5:11
4:6 ቀ1:1፡ዕብ3:18
4:7 መገፀ9:7:8፣ ዕብ3:7:8:15
4:8 ኢሱ22:4፣ ዕብ1:1
4:10 ቀ4:ዘፈ23:3፣ ራእ14:13
4:11 ቀ6:ዕብ3:18
4:12 ኢሳ5:11፣ ኢር23:29፣ ማር4:14፣ሉቃ5:1፣ 11፣28፣ዮሐ10:35፣ ሐሥ7:38፣12:24፣ 1:ቆር14:24:25፣ ኤፌ6:17፣1፡ቀጠ2:13፣ 2ጢሞ2:9፣ 1ጴጥ1:23፣1ዮሐ2:14፣ ራእ1:29:16
4:13 መገፀ3:13-15፣ ምላ5:21፣ኢር16:17፣ 23:24፣ዳገ2:22
4:14 ማቴ4:3፣ ዕብ2:17:31፣16:20፣ 8:19:24
4:15 2ቆር5:21፣ ዕብ2:17:18
4:16 ኤፌ3:12፣ ዕብ17:19
5:1 ዕብ2:17:7:27፣ 8:39:9
5:2 ኢሳ29:24፣ ዕብ2:18:4፣15:7:28

5:3 ዘላ9:7፣16:6፣ ዕብ17:27:9:7
5:4 ዘፀ28:1፣ ዘጥ14:40፣18:7
5:5 መገፀ7:7፣ ማቴ3:17፣ዮሐ8:54፣ ዕብ1:1፣2:17
5:6 ቀ4:10፣ ዘፍ14:18፣ መገፀ10:4፣ ዕብ6:20፣7:1-22
5:7 መዘ22:24፣ ማቴ27:46፣50፣ ማር14:36፣ ሉቃ22:41-44፣ 23:46
5:8 ፊል2:8፣ ዕብ1:2
5:9 ዕብ2:10
5:10 ቀ4:5:6፣ ዕብ2:17
5:12 1ቆር3:2፣ ዕብ6:1፣1ጴጥ2:2
5:13 1ቆር14:20
5:14 ኢሳ7:15፣ 1ቆር2:6
6:1 ፊል3:12-14፣ ዕብ5:12፣9:14
6:2 ዮሐ3:25፣ ሐሥ2:24፣6:6፣ 17:18:32
6:3 ሐሥ18:21

ለሚባዛኑት ሊራራላቸው ይችላል።³ ስለ ራሱ ኅጢአትና ስለ ሌሎች ሰዎች ኅጢአት መሥዋዊ ፅት ማቅረብ የተገባው በዚህ ምክንያት ነው።

⁴እርግ እንደ ተጠራ በእግዚአብሔር መጠራት አለበት እንጂ፣ ይህን ክብር ለራሱ የሚወስድ ማንም የለም።⁵ እንዲሁም ክርስቶስ ሊቀ ካህናት የመሆንን ክብር ለራሱ አልወሰደም፤ ነገር ግን እግዚአብሔር፣ “አንተ ልጅ ነህ፤

እኔ ዛሬ አባት ሆንሁህ” አለው።

⁶እንዲሁም በሌላ ስፍራ፣ እንደ መልክ ጼዴቅ ሹመት፣ አንተ ለዘላለም ካህን ነህ” ይላል።

⁷ኢየሱስ በዚህ ምድር በኖረበት ዘመን ከሞት ሊያድኑዎ ወደሚችለው ጸሎትንና ልመናን ከታላቅ ጩኸትና ከእንባ ጋር አቀረበ፤ ፍጹም ትሑት ሆኖ በመታዘዙ ዘመን ጸሎቱ ተሰማለት።⁸ የእግዚአብሔር ልጅ ቢሆንም እንኳ፣ ከተቀበለው መከራ መታዘዝን ተማረ፤ ፀቢህም ፍጹም ሆኖ ከተገኘ በኋላ፣ እርሱን ለሚታዘዙ ሁሉ የዘላለም ድኑት ምክንያት ሆኑላቸው።¹⁰ እንደ መልክ ጼዴቅ ሹመትም ሊቀ ካህናት ተብሎ በእግዚአብሔር ተሾመ።

በእምነት ስለሌመጸናት የተሰጠ ማስጠንቀቂያ

¹¹ስለዚህ ጉዳይ የምንናገረው ብዙ ነገር አለን፤ ነገር ግን ለመማር ዳተኛ ስለሆናችሁ ለማስረዳት አስቸጋሪ ነው።¹² በዚህ ጊዜ አስተማሪዎች ልትሆኑ ሲገባችሁ፣ ገና የእግዚአብሔርን ቃል የመጀመሪያ ትምህርት የሚያስተምራችሁ ሰው ያስፈልጋችኋል፤ የሚያስፈልጋችሁም ጠንካራ ምግብ ሳይሆን ወተት ነው።¹³ ወተት የሚጋት ሁሉ ሕፃን ስለሆነ፣ ከጽድቅ ትምህርት ጋር ገና አልተዋወቀም።¹⁴ ጠንካራ ምግብ ግን መልካሙን ከክፉው ለመለየት ራሳቸውን ላስለመዱ፣ ለበሰሉ ሰዎች ነው።

6 ስለዚህ ስለ ክርስቶስ የተሰጠውን የመጀመሪያ ትምህርት ትተን ወደ ብስለት እንሂድ፤ ከሞተ ሥራ ንስሐ ስለ መግባትና¹ በእግዚአብሔር ስለ ማመን እንደ ገና መሠረትን አንግል፤ እንዲሁም ስለ ጥምቀቶች፣ እጆችን ስለ መጫን፣ ስለ መታገን ትግሥትን ስለ ዘላለም ፍርድ ትምህርት እንደ ገና አንመሥርት።³ እግዚአብሔር በፈቅድ ይህን እናደርጋለን።

¹14 ወይም ወደ ሰማያት
²15 ወይም ወልጅህሁ።
³1 ወይም ከክንፍ ሥርዐት

4አንድ ጊዜ ብርሃን የበራላቸውን፤ ሰማያዊውን ስጦታ የቀመሱትን፤ ከመንፈስ ቅዱስ ተከፋዮች የሆኑትን፤ 5መልካሙን የእግዚአብሔር ቃልና የሚመጣውን ዓለም ኅይል የቀመሱትን፤ 6በኋላ ግን የካዱትን እንደ ገና ወደ ንስሐ መመለስ አይቻልም፤ ምክንያቱም እነርሱ ለገዛ ጥፋታቸው የእግዚአብሔርን ልጅ እንደገና ይሰቅሉታል፤ ያዋርዱታልም።

7ዘወትር በእርሷ ላይ የሚወርደውን ዝናብ የምትጠጣና ለሚያርሷትም ፍሬ የምትሰጥ መሬት ከእግዚአብሔር በረከትን ትቀበ ላለች። 8ነገር ግን እሾህና አሜኬላ የምታ በቅል መሬት ሆን ቢስ ትሆናለች፤ መረገ ሚያዋም ተቃርቦአል፤ መጨረሻዋም በእሳት መቃጠል ነው።

9ወዳጆች ሆይ፤ ምንም እንኳ እንደዚህ ብንናገርም፤ ከድነታችሁ ጋር የተያያዘ ታላቅ ነገር ለመላላትህ እርግጠኞች ነን። 10እግዚአብሔር በመጥኛ አይደለም፤ እርሱ ሥራ ችሁን እንዲሁም በሬትም ሆነ አሁን ቅዱሳንን በመርዳት ስለ ስሙ ያሳያችሁትን ፍቅር አይረሳም። 11የተሰጠው ተስፋ እስኪፈጸም ድረስ እያንዳንዳችሁ እንዲህ ያለ ውን ትጋት እስከ መጨረሻ እንድታሳዩ እንመኛለን። 12በእምነትና በትዕግሥት የተስፋውን ቃል የሚወርሱትን እንድት መስሉ እንጂ ዳተኞች እንድትሆኑ አንፈል ግም።

የእግዚአብሔር የተስፋ ቃል እርግጠኛነት

13እግዚአብሔር ለአብርሃም ተስፋ በሰጠው ጊዜ፤ የሚምልበት ከእርሱ የሚበልጥ ሌላ ባለ መኖሩ፤ በራሱ ማለ። 14እንዲህም አለ። “በእርግጥ እባርክሃለሁ፤ ዘርህንም አበዛዋለሁ።” 15አብርሃምም በትዕግሥት ከጠበቀ በኋላ የተሰጠውን ተስፋ አገኘ።

16ስዎች ከእነርሱ በሚበልጥ ይምላሉ፤ መሐላውም የተባለውን ነገር ስለሚያጸና፤ በመካከላቸው የተነሣው ክርክር ሁሉ ይወገዳል። 17እግዚአብሔር የማይለወጥ ሀላማውን ለተስፋው ቃል ወረቾች ግልጽ ለማድረግ ስለ ፈለገ፤ በመሐላ አጸናው። 18እግዚአብሔር ከቶ ሊዋሽ አይቻልም፤ እርሱ በሁለት በማይለወጡ ነገሮች በሬታችን ያለውን ተስፋ ለመያዝ ወደ እርሱ ለሸሸን ለእኛ ብርቱ መጽናናት እንድናገኝ አድርጎአል። 19እኛም የነፍስ መልሕቅ የሆነ ጽኑና አስተማማኝ ተስፋ አለን፤ ይህም ተስፋ ከመጋረጃው በስተጀርባ ወዳለው ውስጠኛ መቅደስ ይገባል። 20ይህም ስፍራ ኢየሱስ ስለ እኛ ቀድሞ የገባበት ነው። እርሱም እንደ

6:4 ጥ3:2;ሐ4:28; ዕብ10:32
6:5 መ134:8; ዕብ4:12
6:6 ማቴ4:3; 2ኦፕ2:21;1ዮሐ5:16
6:8 ዘፍ3:17;18; ኢላ5:6;27;4
6:9 1ቀጥ10:14
6:10 ማቴ10:40;42; 1ተሰ1:3
6:11 ዕብ3:6
6:12 2ተሰ1:4; ዕብ10:36;13;7; ያሰ1:3;ራእ13:10; 14:12
6:13 ዘፍ22:16; ሉቃ1:73
6:14 ዘፍ22:17
6:15 ዘፍ21:5
6:16 ዘወ22:11
6:17 ቍ18; መዘ10:4; ሮሜ4:16;ዕብ11:9
6:18 ዘኮ23:19; ቲቶ1:2;ዕብ3:6
6:19 ዘሌ16:2; ዕብ9:2;3;7
6:20 ዕብ2:17; 4:14;5:6

መልስ ጼዴቅ ሹመት ለዘላለም ሊቀ ካህናት ሆኖአል።

ካህኑ መልክ ጼዴቅ

7ይህ መልክ ጼዴቅ የሳሌም ንጉሥና የልዑል እግዚአብሔር ካህን ነበር፤ እርሱም አብርሃም ነገሥታትን ድል አድርጎ ሲመለስ አግኝቶት ባረከው፤ 2አብርሃምም ከሁሉ ነገር ዓሥራት አውጥቶ ሰጠው። በመጀመሪያ ስሙ “የጽድቅ ንጉሥ” ማለት ነው፤ 3ላም ደግሞ “የሳሊም ንጉሥ” ማለትም “የሰላም ንጉሥ ማለት” ነው። 3አባትና እናት ወይም የትውልድ ሐረግ የለውም፤ ለዘመኑ መጀመሪያ፤ ለሕይወቱም ፍጻሜ የለውም፤ ነገር ግን እንደ እግዚአብሔር ልጅ ለዘላለም ካህን ሆኖ ይኖራል።

4እስቲ እርሱ የቱን ያህል ታላቅ እንደ ሆነ ዐስቡ፤ ርእስ አበው የሆነው አብርሃም እንኳ ካገኘው ምርኮ ዓሥራት አውጥቶ ሰጠው። 5ካህነት የተሰጣቸው የሌዊ ልጆች ምንም እንኳ ወንድሞቻቸው የአብርሃም ዘሮች ቢሆኑም፤ ከሕዝቡ ማለት ከገዛ ወንድሞቻቸው ዓሥራት እንዲቀበሉ ሕጉ ያዛል። 6ይህ ግን ትውልዱ ከሌዊ ወገን አይደለም፤ ይሁን እንጂ ከአብርሃም ዓሥራት ተቀበለ፤ የተሰፋ ቃል የተቀበለውም ባረከው። 7ትንሹ በትልቁ እንደሚባረክ ጥርጥር የለውም። 8በአንድ በኩል ዓሥራት የሚቀበሉት ሚች ሰዎች ናቸው፤ በሌላ በኩል ግን ሕያው ሆኖ እንደሚኖር የተመሰከረለት ይቀበላል። 9እንዲያውም ዓሥራት የሚቀበለው ሌዊ፤ ራሱ በአብርሃም በኩል ዓሥራት ከፍሎአል ማለት ይቻላል። 10ምክንያቱም መልክ ጼዴቅ አብርሃምን ባገኘው ጊዜ፤ ሌዊ ገና በአባቱ በአብርሃም አብራክ ነበር።

ኢየሱስ እንደ መልክ ጼዴቅ

11ፍጹምነት የተገኘውና ሕጉ ለሕዝቡ የተሰጠው በሌዊ ክህነት መሠረት ቢሆን ኖሮ፤ እንደ አሮን ሳይሆን እንደ መልክ ጼዴቅ ሹመት ያለው ሌላ ካህን መምጣቱ ለምን አስፈለገ? 12የክህነት ለውጥ ካለ ሕጉም ሊለወጥ ግድ ነው። 13ይህ ሁሉ የተነገረለት እርሱ ከሌላ ነገድ ነው፤ ከዚያም ነገድ በመሠዊያ ያገለገለ ማንም የለም። 14ይታችን ከይሁዳ ነገድ እንደ መጣ ግልጽ ነው። ሙሴ ስለ ካህናት ሲናገር ይህን ነገድ አስመልክቶ የተናገረው ምንም ነገር የለም። 15እንደ መልክ ጼዴቅ ያለ ሌላ ካህን ቢነሣ ግን እኛ የተናገርነው ይበልጥ ግልጽ ይሆናል። 16እርሱ ካህን የሆነው በማይጠፋ የሕይወት ኅይል መሠረት እንጂ፤

7:1 ቍ6; ዘፍ14:18-20; መዘ76:2;ማር5:7
7:3 ቍ6;ማቴ4:3
7:4 ዘፍ14:20; ሐሥ2:29
7:5 ዘኮ18:21;26
7:6 ዘፍ14:19;20; ሮሜ4:13
7:8 ዕብ5:6;6;20
7:11 ቍ17:8;19; ዕብ5:6;8;7;10;1
7:13 ቍ11:14
7:14 ኢሳ11:1; ማቴ13:2;6; ሉቃ3:33;ራእ5:5

እንደ ትውልዱ የሕግ ሥርዐት አይደለም፤
17እንዲህ ተብሎ ተመስክሮለታል፤
“እንደ መልክ ጼዴቅ ሹመት፤

አንተ ለዘላለም ካህን ነህ።”

18የቀድሞው ትእዛዝ ደካማና የማይጠቅም በመሆኑ ተሸርአል፤ 19ሕጉ ማንንም ፍጹም ሊያደርግ ስለማይችል ወደ እግዚአብሔር የምንቀርብበት የተሻለ ተስፋ መጥቶአል።

20ይህ ያለ መሐላ አልሆነም፤ ሌሎች ካህናት የሆኑት ያለ መሐላ ነው፤ 21እርሱ ግን ካህን የሆነው በመሐላ ነው፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር እንዲህ ብሎ ተናግሮለታል፤
“ጌታ ማለ፤

ዐሳቡንም አይለውጥም፤
‘አንተ ለዘላለም ካህን ነህ።’ ”

22ዚህ መሐላ የተነሣ፣ ኢየሱስ ለተሻለ ኪዳን ዋስ ሆኖአል።

23በአገልግሎታቸው እንዳይቀጥሉ ሞት ስለ ከሰጠቸው፣ የቀድሞዎቹ ካህናት ቀጥረው ጠዙ ነበር፤ 24ኢየሱስ ግን ለዘላለም የሚኖር በመሆኑ፣ ክህነቱ የማይሻር ነው። 25ስለዚህ ስለ እነርሱ እየማለደ ሁልጊዜ በሕይወት ስለሚኖር፣ በእርሱ በኩል ወደ እግዚአብሔር የሚመጡትን ፈጽሞ ሊያደናቸው ይችላል።

26እንግዲህ ለእኛ የሚያስፈልገን፣ ቅዱስ፣ ነቀፋ የሌለበት፣ ንጹሕ፣ ከግጢአተኞች የተለየና ከሰማዶት በላይ የከበረ እንደዚህ ያለ ሊቀ ካህናት ነው። 27እርሱም እንደ ሌሎቹ ሊቃነ ካህናት፣ መጀመሪያ ስለረሱ ግጢአት ከዚያም ስለ ሕዝቡ ግጢአት በየቀኑ መሥዋዕት ማቅረብ አያስፈልገውም፤ ራሱን በሰጠ ጊዜ፣ ስለ ግጢአታቸው ለአንድና ለመጨረሻ ጊዜ መሥዋዕት አቅርቦአልና። 28ሕጉ ደካማ የሆኑትን ሰዎች ሊቃነ ካህናት አድርጎ ይሾማልና፤ ከሕግ በኋላ የመጣው መሐላ ግን ለዘላለም ፍጹም የሆነውን ልጅ ሾሞአል።

የአዲስ ኪዳን ሊቀ ካህናት

8 እንግዲህ የምንናገረው ዋናው ነገር ይህ ነው፤ በሰማዶት በግርማው ዙፋን ቀኝ የተቀመጠ እንዲህ ያለ ሊቀ ካህናት አለን፤ 2እርሱም በሰው ሳይሆን በጌታ በተተከለችው፣ እውነተኛ ድንኳን በሆነችው ቤተ መቅደስ አገልጋይ ነው።

3እያንዳንዱ ሊቀ ካህናት የሚሾመው መባኅና መሥዋዕትን ለማቅረብ ነው፤ ስለ ዚህ ይኸኛውም ሊቀ ካህን የሚያቀርበው ነገር ያስፈልገዋል። 4እርሱ በምድር ሲኖር ኖሮ ካህን ባልሆነም ነበር፤ ምክንያቱም

7:17 ቍ:21፤
መዝ110:4፣ዕ45:6
7:18 ሮሜ8:3
7:19 ቍ:11:25፤
ሮሜ3:20፤
7:7-8፣ገ43:21፤
ዕ41:36፣44:16፤
9:9፣10:1፣ዕ122፤
የ48
7:21 ዘኁ:23፤19፤
14ጡ:15፤29፤
መዝ110:4፤
ሚል3:6፤
ሮሜ11:29፤ዕ45:6
7:22 ሉቃ22:20
7:24 ቍ:28
7:25 ቍ:19፤
ሮሜ8:34፤11:14
7:26 2ቆሮ5:21፤
ዕ42:17፣44:14
7:27 ሮሜ6:10፤
ኤ.ፊ.5:2፣ዕ45:1፤
3:9፤12:14፤
26:28፤10:10፤
1ጴጥ3:18
7:28 ዕ41:2፤
2:10፤5:2
8:1 ማር16:19፤
ዕ42:17፣44:14
8:2 ዕ49:11:24
8:3 ዕ42:17፤
5:1፤9:9፤14
8:4 ዕ45:1፤9:9

8:5 ዘ025:40፤
ቁ42:17፣ዕ49:23፤
10:1፤11:7፤12:25
8:6 ቍ:8:13፤
ሉቃ22:20፤ገ43:20
8:7 ዕ47:11፤
18:10፤1
8:8 ቍ:6:13፤
ሉቃ22:20
8:9 ዘ019:5፤6፤
20:1-17
8:10 ሕዝ11:20፤
ዘ8:8፤ሮሜ
11:27፤2ቆሮ3:3፤
ዕ410:16
8:11 ኢሳ54:13፤
የ:ሐ6:45
8:12 ኤር31:31-34፤
ዕ410:17
8:13 ቍ:6:8፤
ሉቃ22:20፤2ቆሮ5:17

በሕግ በታዘዘው መሠረት መባኅ የሚያቀርቡ ሰዎች አሉ። 5እነርሱ ያገለገሉት በሰማይ ላለችው መቅደስ ምሳሌና ጥላ በሆነችው ውስጥ ነው፤ ሙሴ ድንኳኑን ለመሥራት በተነሣ ጊዜ፣ “በተራራው ላይ በተገለጠልህ ምሳሌ መሠረት ሁሉን ነገር እንድታደርግ ተጠንቅቅ” የሚል ትእዛዝ የተሰጠው በዚህ ምክንያት ነበር። 6ነገር ግን ኢየሱስ መካከለኛ የሆነበት ኪዳን ከቀድሞው እንደሚበልጥ ሁሉ፣ የተቀበለውም አገልግሎት ከእነርሱ አገልግሎት ይበልጣል፤ ይህም የተመሠረተው በተሻለ የተስፋ ቃል ላይ ነው።

7የመጀመሪያው ኪዳን ምንም ጉድለት ባይኖረው ኖሮ፣ ለሁለተኛው ስፍራ ባለተፈለገም ነበር። 8ነገር ግን እግዚአብሔር በሕዝቡ ላይ ጉድለት በማግኘቱ እንዲህ ይላቸዋል፤

“ከእስራኤል ቤት ጋር፣

ከይሁዳም ቤት ጋር፣

አዲስ ኪዳን የምገባበት፣

ጊዜ ይመጣል፤

ይላል ጌታ።

9ይህም እነርሱን ከግብፅ ምድር ለማውጣት እጃቸውን በያዘሁ ጊዜ፣ ከቀድሞ አባቶቻቸው ጋር እንደ ገባሁት ኪዳን አይደለም፤ ምክንያቱም እነርሱ በኪዳኔ አልጹኑም፤ እኔም ከእነርሱ ዘወር አልሁ፤

ይላል ጌታ።

10ከዚያን ጊዜ በኋላ፣

ከእስራኤል ቤት ጋር የምገባው ኪዳን ይህ ነው፤

ይላል ጌታ፤

ሕጌን በአእምሮአችው አኖራለሁ፤

በልባቸውም እጽፈዋለሁ።

እኔ አምላካቸው እሆናለሁ፤

እነርሱም ሕዝቤ ይሆናሉ።

11ከእንግዲህ ማንንም ሰው ጉረቤቱን

ወይም ወንድሙን፣

‘ጌታን ዕወቅ’ ብሎ አያስተምርም፤

ምክንያቱም ከታናሹ ጀምሮ እስከ

ታላቁ ድረስ፣

ሁሉም ያውቁኛል።

12በደላቸውን ይቅር እላለሁ፤ ግጢአታቸውን ከእንግዲህ አሳስብም፤

13ይህን ኪዳን፣ “አዲስ” በማለቱ የፊተኛውን ኪዳን አሮጌ አድርጎታል፤ ስለዚህ የረጅም ደፈጀው የሚጠፋበት ጊዜ ተቃርቦአል።

ዕ25 ወይም ለዘላለም
*8 እንዳንድ የጥንት ቅጂች ጉድለት በማግኘቱ ለሕዝቡ እንዲህ ይላቸዋል

በምድራዊው ድንኳን የሚደረግ አምልኮ

9 የመጀመሪያው ኪዳን የአምልኮ ሥርዐትና ምድራዊ መቅደስ ነበረው።¹ 2 ድንኳን ተተክሎ ነበር፤ በመጀመሪያው ክፍል መቅረቡ፣ ጠረጴዛውና የመሥዋዕቱ ኅብስት ነበረበት፤ ይህም ስፍራ ቅድስት ይባላል።³ ከሁለተኛው መጋረጃ በስተኋላ ቅድስተ ቅዱሳን የተባለ ክፍል ነበር፤ ፋቢያ ያም ውስጥ የወርቅ ማዕጠንትና በወርቅ የተለበጠው የኪዳን ታቦት ነበሩ፤ ይህም ታቦት መና ያለበትን የወርቅ መሰብ፣ የለመለመቸውን የአሮንን በትርና ኪዳን የተጻፈበትን ጽላት ይዞአል።⁴ ስታቦቱም ላይ የሰርዮት መክደኛውን⁵ የሚጋርዱ የክብር ኪሩቤል ነበሩ፤ አሁን ግን ስለ እነዚህ ነገሮች በዝርዝር መናገር አንችልም።

⁶ሁሉም በዚህ መልክ ከተዘጋጀ በኋላ፣ ካህናት አገልግሎታቸውን ለመፈጸም ዘወትር ወደ ድንኳኒቱ መጀመሪያ ክፍል ይገባሉ።⁷ ነገር ግን ወደ ውስጠኛው ክፍል የሚገባው ሊቀ ካህናቱ ብቻ ነበር፤ የሚገባውም በዓመት አንድ ጊዜ ብቻ ሲሆን፣ ስለ ራሱ ኅጢአትና ሕዝቡ ባለማወቅ ስላደረገው ኅጢአት የሚያቀርበውን ደም ሳይዘ ከቶ አይገባም ነበር።⁸ የመጀመሪያዬቱ ድንኳን ቆማ እስካለች ድረስ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን የሚወስደው መንገድ ገና እንዳልተገለጠ መንፈስ ቅዱስ ያሳያል።⁹ ይህም ለአሁኑ ዘመን ምሳሌ ሲሆን፣ የሚቀርቡት መባና መሥዋዕት የሚያመልከውን ሰው ገሊና ፍጹም ሊያደርጉ አልቻሉም።¹⁰ እነዚህ ሁሉ አዲሱ ሥርዐት እስኪመጣ ድረስ የሚደረጉ የምግብና የመጠጥ እንዲሁም የተለያዩ የመንጻት ሥርዐቶች ብቻ ናቸው።

የክርስቶስ ደም

¹¹ክርስቶስ አሁን ስላሉት¹¹ መልካም ነገሮች ሊቀ ካህናት ሆኖ በመጣ ጊዜ በሰው እጅ ወዳልተሠራቸው፣ ከዚህ ፍጥረት ወዳልሆነችው ታላቅና ፍጹም ድንኳን ገባ።¹² የገባውም የፍፍልንና የጥጃዎችን ደም ይዞ አይደለም፤ ነገር ግን የዘላለም ቤዛነት ሊያስገ የራሱን ደም ይዞ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ ገባ።¹³ የውጭ አካላቸው ይነጻ ዘንድ በረከሱ ሰዎች ላይ የሚረጨው የፍፍሎችና የኮር ማዎች ደም እንዲሁም የፍፍሎችና የጊደር ዐመድ የሚቀድሳቸው ከሆነ፣¹⁴ በዘላለም መንፈስ አማካይነት ራሱን ነውር አልባ መሥዋዕት አድርጎ ለእግዚአብሔር ያቀረበው የክርስቶስ ደም ሕያው እግዚአብሔርን እንድ

9፡1 ስዕ25:8
9፡2 ስዕ25:8;9:23-29;30:31-39;26:33;34:4-5;8
9፡3 ስዕ26:31-33
9፡4 ስዕ16:32;33:25;10-22;30:1-5;13:18;32:15;ዘግ17:10
9፡5 ስዕ25:17-19;20-22;26:34
9፡6 ዘግ28:3
9፡7 ቍ2:3;ዘሌ16:11-19;34:፡4-5;2:3
9፡8 ዮሐ14:6;፡10;17:10;19:20
9፡9 ፡11;17:19;8:3;10:1
9፡10 ዘሌ11:2-23;25:28;40:ዘግ6:3;፡16
፡11 ቍ24;ዮሐ2:19;24:26;28:16;16:6;15:1
፡12 ስዕ17:27;10:4
9፡13 ዘግ19:9;17:18;፡10;4
9፡14 መዘ5:1;2:65;3:አር33;8:1ዘ13:1;ግ፡16;16:1አረ5:2; ተቶ2:14;1አጥ3:18;፡16;1:10;2:22

9፡15 ሉቃ22:20;ሐዘ20:32;፡፪8;28:11;29:፡30;፡፬;፡15;17:22;10:36
9፡18 ስዕ24:6-8
9፡19 ቍ12:ዘዐ24:6-8;፡11;1
9፡20 ስዕ24:8;ግ፡26;28
9፡22 ስዕ29:21;ዘሌ8:15;17:11
9፡23 ፡18;5
9፡24 ቍ12;፡፪8;34
፡14;14;፡18;2
9፡25 ቍ7:8;፡10;19
9፡26 ቍ12:28;፡14;3;17:27;1ዮሐ3:5
9፡27 ዘፍ3:19;2ቆ5:10
9፡28 ቍ12:26;ግ፡16;27;1ቆ1:7;፡14
፡15;9;17:27;1አጥ2:24

ናመልክ ገሊናችንን ከምውት ሥራ፣ እንዴት ይበልጥ ያነጻ ይሆን!

¹⁵ስለዚህም የተጠሩት፣ ተስፋ የተሰጠውን የዘላለም ርስት እንዲቀበሉ ክርስቶስ የአዲስ ኪዳን መካከለኛ ነው፤ በመጀመሪያው ኪዳን ሥር በአሰሩበት ጊዜ ከሥሩት ኅጢአት ከእን ለማውጣት ቤዛ ሆኖ ሞቶአልና።¹⁶ ካዘገግ በሚኖርበት ጊዜ የተናዛዥን ሞት ማረጋገጥ ግድ ነው፤¹⁷ ምክንያቱም ኑዛዜው የሚጸናው ሰውዬው ሲሞት ብቻ ነው፤ ነገር ግን ተናዛዥ በሕይወት እስካለ ድረስ ኑዛዜው ጥጋ አይኖረውም።¹⁸ ስለዚህ የመጀመሪያው ኪዳን እንኳ ያለ ደም የጸና አልነበረም።¹⁹ ሙሴ እያንዳንዱን የሕግ ትእዛዝ ለሕዝቡ ሁሉ ከተናገረ በኋላ የጥጆችን ደም ከውሃ፣ ከቀይ የበግ ጠጥርና ከሃሶጽ ጋር ወስዶ፣ በመጽሐፍ በሕዝቡ ላይ ረጨው፤²⁰ እንዲህም አለ፡ “እንድትጠብቁት እግዚአብሔር ያዘዛችሁ የኪዳን ደም ይህ ነው።”²¹ እንዲሁም ድንኳኒቱንና ማገልገሎ ስዕራውን ሁሉ በደም ረጨው።²² በእርግጥ ከጥቂት ነገሮች በስተቀር ሁሉም ነገር በደም መንጻት እንዳለበት ሕጉ ያዛል፤ ደም ሳይፈስ ስርዮት የለምና።

²³እንግዲህ የሰማያዊው ነገሮች ምሳሌ የሆኑት በእነዚህ ነገሮች ሊነጹ ግድ ነበር፤ በሰማይ ያሉት ነገሮች ግን ከዚህ በሚበልጥ መሥዋዕት ይነጻሉ።²⁴ ክርስቶስ የአውነተኛዬቱ ድንኳን ምሳሌ ወደ ሆነችውና በሰው እጅ ወደ ተሠራችው መቅደስ አልገዘም፤ ነገር ግን አሁን ስለ እኛ በእግዚአብሔር ፊት ለመታየት ወደ እርሷ ወደ ሰማይ ገባ።²⁵ ሊቀ ካህናት የራሱ ያለሆነውን ደም ይዞ በየዓመቱ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን እንደሚገባ፣ ክርስቶስ ራሱን ብዙ ጊዜ መሥዋዕት ለማድረግ ወደ ሰማይ አልገባም።²⁶ እንዲህ ቢሆን ኖሮ፣ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ ክርስቶስ ብዙ ጊዜ መከራን መቀበል ባስፈለገው ነበር። አሁን ግን በዘመናት መጨረሻ ራሱን መሥዋዕት በማድረግ ኅጢአትን ለማስወገድ ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ ተገልጧል። ርሰው አንድ ጊዜ ሊሞት ከዚያም በኋላ በፍርድ ፊት ሊቆም ተወስኖበታል።²⁸ ክርስቶስ የብዙ ሰዎችን ኅጢአት ለመሸገም፣ እንዲሁ አንድ ጊዜ መሥዋዕት ሆኖአል፤ ሁለተኛ ጊዜም ይገለጣል፤ ይህም ለሚጠባብቁት ድኑትን

*5 ወይም የግስተሰራዊውን ማደኛ
፡11 አንዳንድ የጥንት ቅጂች ሊመጡ ስላሉት ይላሉ።
፡14 ወይም ከዘንቀ የዘወትር ሥርዐቱ
፡16 ይህንን ትርጉም የሚሰጠው የግሪክ ቃል ኪዳን ተብሎም ሊተረጎም ይችላል፤ እንዲሁም ቍ17

ለማምጣት እንጂ ኅጢአትን ለመሸከም አይደለም።

ክርስቶስ ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ ያቀረበው መሥዋዕት

10 ሕጉ ወደ ፊት ለሚመጡት መልካም ነገሮች ጥላ ነው እንጂ፤ እውነተኛው አካል አይደለም፤ ስለዚህም በየዓመቱ ዘወትር ያለማቋረጥ የሚቀርበው ተደጋጋሚ መሥዋዕት፤ ለአምልኮ የሚቀርቡትን ሰዎች ፍጹም ሊያደርጋቸው ከቶ አይችልም። ²ፍጹም ሊያደርጋቸው ቢችል ኖሮ፤ መሥዋዕት ማቅረቡን ይተውት አልነበረም? ደግሞም ለአምልኮ የሚቀርቡት ሰዎች ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ ስለሚነጹ፤ በኅሊናቸው ኅጢአቷት ባልተሰማቸውም አበር። ³ነገር ግን እነዚህ መሥዋዕቶች በየዓመቱ ኅጢአትን የሚያስታውሱ ናቸው፤ ፋምክ ንያቱም የኮርማዎችና የፍሎሎች ደም ኅጢአትን ማስወገድ አይችልም።

⁵ስለዚህ ክርስቶስ ወደ ዓለም በመጣ ጊዜ እንዲህ ብሎአል።

“መሥዋዕትንና መገን አልፈለግም፤ ሥጋን ግን አዘጋጀሁልኝ፤

⁶በሚቃጠል መሥዋዕትን ለኅጢአት በሚቀርብ መሥዋዕት ደስ አልተሰኘም።

⁷በዚያን ጊዜ እንዲህ አልሁ፤ ስለ እኔ በመጽሐፍ እንደ ተጻፈ፤

አምላክ ሆይ፤ እነሆኝ፤ ፈቃድህን ለማድረግ መጥቻለሁ።” ⁸እኔ

⁸ሕጉ ይህ እንዲደረግ ቢያዘም፤ እርሱ ግን በመጀመሪያ፤ “መሥዋዕትንና መገን የሚቃጠል መሥዋዕትንና ስለ ኅጢአት የሚቀርበውን መሥዋዕት አልፈለግም፤ ደስም አልተሰኘበትም” ይላል። ⁹ቀጥሎም፤ “እነሆኝ፤ ፈቃድህን ለማድረግ መጥቻለሁ” አለ፤ ሁለተኛውን ለመመሥረት የመጀመሪያውን ሻረ። ¹⁰በዚህ ፈቃድ በእየሱስ ክርስቶስ ሥጋ አማካይነት ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ በቀረበው መሥዋዕት ተቀድሰናል።

¹¹ካህን ሁሉ በየዕለቱ ቆሞ አገልግሎቱን ያከናውናል፤ ኅጢአትን ማስወገድ ከቶ የማይችሉትን እነዚያን መሥዋዕቶች ዘወትር ያቀርባል። ¹²ይህኛው ካህን ግን አንዱን መሥዋዕት ለዘላለም አቅርቦ፤ በእግዚአብሔር ቀኝ ተቀምጦአል። ¹³በዚያን ጊዜ ጀምሮ ጠላቶቹ የእግሩ መረገጫ እስኪሆኑ ድረስ ይጠብቃል፤ ¹⁴ምክንያቱም በአንዱ መሥዋዕት እነዚያን የሚቀደሱትን ለዘላለም ፍጹማን አድርጎአቸዋል።

¹⁵መንፈስ ቅዱስም ስለዚህ ነገር

10፡1 ቍ4:11፤ ቁ42:17፡ፅ47:19፤ 8፡5፡19፡11:23
10፡2 ዕ49:9
10፡3 ዘሌ16:34፤ ዕ49:7
10፡4 ቍ4:11፤ ዕ49:12:13
10፡5 ዕ41:62:14፤ 1፡ጥ2:24
10፡7 ዕ71:6:2፤ መዝ40:6-8፤ ኤር36:2፤ማቴ26:39
10፡8 ቍ5:6፤ ማር12:33
10፡9 ቍ7
10፡10 ቍ14፤ ኤፌ5:26፤ ዕብ2:14፤7:27፤ 1፡ጥ2:24
10፡11 ቍ14፤ ዕ41:5፤ 10፡12 ማር16:19፤ ዕ41:5፤ 10፡13 ኤላ10:24፤ ዕ41:13
10፡14 ቍ1:10፤ ኤፌ5:26
10፡15 ዕ43:7
10፡16 ኤር31:33፤ ዕ48:10

10፡17 ኤር31:34፤ ዕ48:12
10፡19 ዘሌ16:2፤ ኤፌ2:18፤3:12፤ ዕ49:8፤11:25
10፡20 ዕ46:19፤ 9:3:8
10፡21 ዕ42:17፤ 3:6
10፡22 ቍ1፤ ሕዝ36:25፤ ሐሥ22፤6፤ሐፌ3:12፤ ዕብ7:19፤9:14፤ 12:24፤1፡ጥ1:2
10፡23 1፡ቁ1:9፤ ዕ43:16
10፡24 ቍ2:14
10፡25 ሐሥ24:2፤ 1፡ቁ3:13፤ፅ40:13፤13
10፡26 ዘፀ21:14፤ ዘ፡15:30፤ 1ጠ፡ጥ24፤ፅ40:5:2፤ 6:4-8፤2ጴ፡ጥ2:20
10፡27 ኤላ26:11፤ 2ተሰ1:7፤ ዕ49:27፤11:29
10፡28 ዘ817:6:7፤ ማቴ18፤16፤ፅ40:2
10፡29 ማቴ4:3፤ 26:28፤1፡ቁ6:11፤ ኤፌ4:30፤ፅ40:2:3፤ 6:4፤6:12:25፤ ራሳ15
10፡30 ዘ832:35፤ 36፤መዝ135:14፤ ሮሜ12:9
10፡31 ኤላ19:16፤ ማቴ16:16፤ 2፡ቁ5:11

ይመስክርልናል፤ በመጀመሪያ እንዲህ ይላል፤ ¹⁶“ከዚያም በኋላ ከእነርሱ ጋር የምገባው ከዳን ይህ ነው፤

ይላል ጌታ፤ ሕጌን በልባቸው አኖራለሁ፤ በአእምሮአቸውም እጽፈዋለሁ።”

¹⁷ደግሞም፤ “ኅጢአታቸውንና ዐማኞቻቸውን፤

ከእንግዲህ አላሰብም” ይላል። ¹⁸እነዚህ ይቅር ከተባሉ በኋላ ከእንግዲህ ስለ ኅጢአት የሚቀርብ መሥዋዕት አይኖርም።

እስከ መጨረሻው ጸንቶ ስለ መገኘት የቀረበ ጥሪ

¹⁹እንግዲህ ወንድሞች ሆይ፤ በኢየሱስ ደም ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ለመግባት ድፍረት አግኝተናል፤ ²⁰ይኸውም በመጋረጃው ማለት በሥጋው በኩል በከፈተልን አዲስ ስራ ሕያው መንገድ ነው። ²¹በእግዚአብሔር ቤት ላይ የተሾመ ታላቅ ሊቀ ክህናት ስላለን ²²ከከፋ ኅሊና ለመንጸት ልባችንን ተረጭተን፤ ሰውነታችንንም በንጹሕ ውሃ ታጥበን፤ በእውነተኛ ልብና በሙሉ እምነት ወደ እግዚአብሔር እንቅረብ። ²³የተስፋን ቃል የሰጠን ታማኝ ስለሆነን አምነን የምንናገርለትን ተስፋ አጥብቀን እንያዝ። ²⁴እርስ በርሳችንም ለፍቅርና ለመልካም ሥራ እንዴት እንደምክቃቃ እናስብ። ²⁵እንዳንዶች ማድረጉን እንደተወት መሰብሰባችንን አንተው፤ ይልቁንም ቀኑ እየተቃረበ መምጣቱን ስታዩ እርስ በርሳችን እንባረታታ።

²⁶የእውነትን ዕውቀት ከተቀበልን በኋላ ሆን ብለን በኅጢአት ጸንተን ብንመላለስ፤ ከእንግዲህ ለኅጢአት የሚሆን ሌላ መሥዋዕት አይኖርም፤ ²⁷የሚቀረው ግን የሚያስፈራ ፍርድና የእግዚአብሔርን ጠላቶች የሚበላ ብርቱ እሳት መጠበቅ ብቻ ነው። ²⁸የሙሴን ሕግ የናቀ ማንኛውም ሰው ሁለት ወይም ሦስት ሰዎች ከመሰከሩበት ያለ ምሕረት ይገደል ነበር። ²⁹ታዲያ የእግዚአብሔርን ልጅ የረገጠ፤ የተቀደሰበትን የኪዳን ደም እንደተራ ነገር የቈጠረ፤ የጸጋንም መንፈስ ያክፋፋ እንደ ምን ያለ የባሰ ቅጣት ይገባው ይመስላል? ³⁰ብቁል የእኔ ነው፤ እኔ ብድራትን እመልሳለሁ” ያለውን እናውቀዋለንና፤ ደግሞም፤ “ጌታ በሕዝቡ ላይ ይፈርዳል” ይላል። ³¹በሕያው እግዚአብሔር እጅ መው ደቅ እጅግ የሚያስፈራ ነው።

¹⁶ ሰብዓ ሊቃናት ይመ።

32 ብርሃን ከበራላችሁ በኋላ፣ በመከራ ውስጥ በብርቱ ተጋድሎ ጸንታችሁ የቆ ማችሁበትን የቀድሞውን ዘመን ዐስቡ።

33 አንዳንድ ጊዜ በአደባባይ ለስድብና ለስድቅ ተጋልጣችሁ ነበር፤ ሌላ ጊዜ ደግሞ እንደዚህ ያለ መከራ ከደረሰባቸው ሰዎች ጋር አብራችሁ መከራን ተቀብላችኋል።

34 እናንተ ራሳችሁ የተሻለና ለዘወትር የሚኖር ሁለት ያላችሁ መሆናችሁን ስለምታውቁ ለታሰሩት ራራችሁ፣ ንብረታችሁም ሲዘረፍ በደስታ ተቀብላችሁ።

35 ስለዚህ ታላቅ ምኞት ያለውን መታመናችሁን አትጣሉ። 36 እግዚአብሔርን ፈቃድ ፈጽማችሁ የተስፋ ቃሉን እንድትቀበሉ፣ ጸንታችሁ መቆም ያስፈልጋችኋል፤ 37 ምክንያቱም ከተቀረጹ ጊዜ በኋላ፣

“የሚመጣው እርሱ ይመጣል፤ አይዘገይም።”

38 ጻድቅ ግን፣ በእምነት ይኖራል፤ ወደ ኋላ ቢያፈገፍግ፣ ነፍሱ በእርሱ ደስ አትሰም።”

39 እኛ ግን አምነው ከሚደኑት ወገን እንጂ፣ ወደ ኋላ አፈግፍገው ከሚጠፉት አይደለንም።

የእምነት ቋሚ ምስክሮች

11 እምነት ተስፋ ያደረግነው ነገር እንደሚፈጸም እርግጠኛ የምንሆንበት፣ የማናየውም ነገር እውን መሆኑን የምንገረግረት ነው። 2 አባቶችም የተመሰከረላቸው በዚህ ነው።

3 ዓለማት በእግዚአብሔር ቃል እንደ ተፈጠሩ በእምነት እንረዳለን፤ ስለዚህ የሚታየው ነገር የተፈጠረው ከሚታየው እንዳልሆነ እንገነዘባለን።

4 አቤል ከቃየል ይልቅ የበለጠ መሥዋዕት ለእግዚአብሔር በእምነት አቀረበ። እግዚአብሔር ስለ ስጦታው በተናገረለት ጊዜ፣ እርሱ በእምነት ጻድቅ እንደ ሆነ ተመሰክረለት፤ ቢሞትም እንኳ እስከ አሁን በእምነቱ ይናገራል።

5 ሄኖክ ሞትን እንዳያይ ከዚህ ዓለም በእምነት ተወሰደ፤ እግዚአብሔርም ስለ ወሰደው አልተገኘም፤ ከመወሰዱም በፊት እግዚአብሔርን ደስ እንዳሰኘን ተመሰክሮለታልና። 6 ደግሞም ያለ እምነት እግዚአብሔርን ደስ ማሰኘት አይቻልም፤ ምክንያቱም ወደ እግዚአብሔር የሚቀርብ ሁሉ እግዚአብሔር መኖሩንና ከልብ ለሚሹትም ምኞት እንደሚሰጥ ማመን አለበት።

7 ኖኅ ገና ስለሚታየው ነገር እግዚአብሔር ባሰጠነቀቀው ጊዜ፣ እግዚአብሔርን ፈርቶ ቤተ ሰዎቹን ለማዳን መርኩዋለን በእምነት ሠራ፤ በእምነቱ ዓለምን ኩነን፤ በእምነትም የሚገ

10:32 ፊል1:29; 30:ሐ06:4

10:33 1ቆ4:9; 4:ል4:14; 1ተሰ2:14

10:34 ሐሰ1:16; 13:3; 1ኢጥ1:4; 5

10:35 ኤፌ3:12

10:36 ሮሜ5:3; ሐሰ6:15; 9:15; 12:1; 1:የሰ1:3; 4:12; 5:1; 1:2ኢጥ1:6

10:37 ማቴ11:3; 1:22; 20

10:38 ሮሜ1:17; 7:43; 11:ሐ2:3; 4

11:1 2ቆ4:18; ሐሰ3:6

11:2 ቍ4:39

11:3 ሠፍ1:የክሌ3; ሐሰ1:2; 2ኦጥ3:5

11:4 ቍ2:39; ሠፍ4:4; ሐሰ12:24; 1ዮሐ3:12

11:5 ሠፍ5:21-24

11:6 ሐሰ7:19

11:7 ቍ1; ሠፍ6:9; 13-22; ሐሰ11:4; 14; 20; ሮሜ9:30; 1ኢጥ3:20

11:8 ሠፍ12:1-4; 7:ኤሚ7:2-4

11:9 ሠፍ12:8; 18:1; 9:ኤሚ7:5; ሐሰ6:17

11:10 ቍ16; ሐሰ12:22; 13:14; ራእ21:2; 14

11:11 ሠፍ17:17-19; 18:11-14; 21:2; 1ቆ1:9

11:12 ሠፍ22:17; ሮሜ4:19

11:13 ቍ39; ሠፍ23:4; ሠፍ25:23; ማቴ13:17; 16:ል3:20; 1ኢጥ1:17; 12:11

11:15 ሠፍ24:6-8

11:16 ቍ10; ሠፍ26:24; 28:13; 1ከሰ3:6; 15:ማር3:38; 2ጠጥ4:18; ሐሰ13:14

11:17 ሠፍ22:1-10; ያሐ2:21

11:18 ሠፍ21:12; ሮሜ9:7

11:19 ሮሜ4:21; ዮሐ5:21

11:20 ሠፍ27:27-29; 39:40

11:21 ሠፍ48:1; 8-22

11:22 ሠፍ50:24; 25; ሠሰ13:19; ኢሱ24:32

11:23 ሠሰ1:16; 22:2; 2

ኘውን ጽድቅ ወራሽ ሆነ።
8 አብርሃም ርስት አድርጎ ወደሚቀበለው ስፍራ እንዲሄድ በተጠራ ጊዜ በእምነት ታዘዘ፤ ወደት እንደሚሄድ ባያውቅም፣ እሺ ብሎ ሄደ። 9 በባዕድ አገር እንዳለ መጸተኛ በተሰፋፋይቱ ምድር በእምነት ተቀመጠ፤ የተሰፋውን ቃል አብረውት እንደሚወርሱት እንደ ይስሐቅና እንደ ያዕቆብ በድንኳን ኖረ፤

10 ምክንያቱም መሠረት ያላትን፣ እግዚአብሔር የሠራትንና የፈጠራትን ከተማ ይጠባበቅ ነበር። 11 አብርሃም ምንም እንኳ ስድሚው ቢገፋም፣ ሣራምኸ ራሷ መካኒ ብትሆንም፣ ተስፋን የሰጠውን ታማኝ አድርጎ ስለ ቁጠረኸ በእምነት የልጅ አባት ለመሆን በቃ። 12 ስለዚህ እንደ ሞተ ሰው ከሚቁጠር ከዚህ ከአንድ ሰው፣ እንደ ሰማይ ከዋክብት የበዛና እንደ ባሕር ዳር አሸዋ ተቁጥሮ የማይልቅ ዘር ተገኘ።

13 እነዚህ ሁሉ የተሰማቸውን የተስፋ ቃል ሳያገኙ እምነታቸውን እንደ ጠበቁ ሞቱ፤ ሆኖም ከሩቅ አይተው ሰላም አሉት፤ በዚህ ምድር ሲኖሩ መጸተኞችና እንግዶች መሆናቸውን ተገንዝበው ነበርና። 14 እንደዚህ የሚሉት ሰዎች የራሳቸው የሆነውን አገር እንደሚጠባበቁ ያሳያሉ። 15 ትተውት የወጡትን አገር ቢያስቡ ኖሮ፣ ወደዚያ የመመለስ ዕድል ነበራቸው። 16 አሁን ግን ከዚህ የሚበልጠውን ሰማያዊ አገር ይኖሩቃሉ፤ ስለዚህ እግዚአብሔር ከሞላ ካቸው ተብሎ ሊጠራ አሳፈረም፤ ከተማን አዘጋጅቶላቸዋልና።

17 አብርሃም እግዚአብሔር በፈተነው ጊዜ፣ ይስሐቅን መሥዋዕት አድርጎ በእምነት አቀረበ፤ የተስፋን ቃል የተቀበለው እርሱ፣ አንድ ልጁን ሊሠዋ ገዛጁ ነበር፤ 18 ይህም እግዚአብሔር፣ “ዘርህ በይስሐቅ ይጠራል” ያለለት ነበር። 19 አብርሃም እግዚአብሔር ሙታ ንን ሊያስነሣ እንደሚችል ተገንዝቦ ነበር፤ ይስሐቅንም ከሞት የመነሣት አምሳያ ሆኖ አገኘው።

20 ይስሐቅ ወደፊት የሚሆነውን ዐስቦ ያዕቆብንና ዔሳውን በእምነት ባረካቸው።

21 ያዕቆብ በሚሞትበት ጊዜ እያንዳንዱ ቸውን የኖሱና ልጆች በእምነት ባረካቸው፤ በበትሩም ጫፍ ዘንበል ብሎ ሰገደ።

22 የሴፍ ሊሞት በተቃረበ ጊዜ፣ ስለ እስራኤል ሕዝብ ከግብፅ መውጣት በእምነት ተናገረ፤ ስለ ዐጽሙም ትእዛዝ ሰጠ።

23 ሙሴ ከተወለደ በኋላ፣ ወላጆቹ መልክ መልካም ሕፃን መሆኑን ስላዩ በእምነት

ከ38 ወይም የእኔ ጽድቅ ግጥም
ከ11 ወይም ግራ ... አብርሃም ... ስለቁጠረኛ

ሦስት ወር ሸሸጉት፤ የንጉሡንም ዐዋጅ አልፈሩም።

²⁴ሙሴ ካደገ በኋላ፣ የፈርዖን የልጅ ልጅ መባልን በእምነት እምቢ አለ። ²⁵ለጥቂት ጊዜ በገጠአት ከሚገኝ ደስታ ይልቅ፣ ከእግዚአብሔር ሕዝብ ጋር መከራን መቀበል መረጠ። ²⁶ከግብፅ ሀብት ይልቅ ስለ ክርስቶስ መከራን መቀበል እጅግ የሚበልጥ ሀብት መሆኑን ተገነዘበ፤ ወደፊት የሚቀበለውን ብድራት ከሩቅ ተመልክቶአልና። ²⁷የንጉሡን ቁጣ ሳይፈራ ግብፅን ለቆ በእምነት ወጣ፣ የማይታየውንም በእጃቸው አድርጎ በመቁጠር በሐሳቡ ጸና። ²⁸በኮርቶች የሆኑትን የሚገድለው ቀጣይ የአስራኤልን በኮር ልጆች እንዳይገድል ፋሲካን በእምነት አደረገ፤ ደምንም ረጨ።

²⁹ሕዝቡ በደረቅ መሬት እንደሚኬድ ቀይ ባሕርን በእምነት ተሻገሩ፤ ግብፃውያን ግን እንደዚህ ለማድረግ ሲሞክሩ ሰጠሙ።

³⁰ሕዝቡ የኢያሪኮን ግንብ ሰባት ቀን ከሆሩት በኋላ፣ በእምነት ወደቀ።

³¹ዝሙት አዳሪዋ ረዓብ፣ ሰላዮቹን በሰላም ስለ ተቀበለቻቸው ከማይታዘዙትም ጋር ያልጠፋችው በእምነት ነው።

³²እንግዲህ ከዚህ በላይ ምን ልበል? ስለ ጌዴምን፣ ስለ ባርቅ፣ ስለ ሳምሳን፣ ስለ ዮፍ ታሔ፣ ስለ ዳዊት፣ ስለ ሳሙኤል፣ እንዲሁም ስለ ነቢያት እንዳልተርክ ጊዜ የለም። ³³እነዚህ በእምነት መንግሥታትን ድል ነሡ። በቅን ፈረዳ፣ የተሰጠውን የተሰፋ ቃል ተቀበሉ፣ የአንበሳችን አፍ ዘጉ፣ ³⁴የእሳትን ጎይል አጠፉ፣ ከሰይፍ ስለት አመለጡ፣ ከድካማቸው በረቱ፣ በጦርነት ጎያል ሆኑ፣ ባዕዳን ወታደሮችን አባረሩ።

³⁵ሴቶች ሙታናቸው ተነሡላቸው። ሌሎቹ ደግሞ የተሻለውን ትንሣኤ ለማግኘት ሲሉ፣ መትረፍን ንቀው ለሞት ለሚዳርግ ሥቃይ ራሳቸውን ሰጡ፣ ከዚህም ነጻ ለመውጣት አልፈለጉም። ³⁶እንዳንዶቹ መዘባበቻ ሆኑ፣ ተገረፉ። ሌሎቹ ደግሞ ታስረው ወደ ወህኒ ተጣሉ። ³⁷በድንጋይ ተወገሩ፣ በመጋዝ ለሁለት ተሰነጠቁ፤⁰ በሰይፍ ተወግ ተው ሞቱ፣ እየተጎብኩለ፣ እየተሰደዱና እየተንገላቱ የበግና የፍየል ቁዳ ለብሰው በፍ። ³⁸ዓለም ለእነርሱ አልተገባቸውምና። ለየበረሐውና በየተራራው፣ በየሞሻውና በየጉድጓዱ ተንክራቱ።

³⁹እነዚህ ሁሉ ስለ እምነታቸው የተመሰሰ ከረሳቸው ቢሆኑም ከእነርሱ ግንም የተሰፋ ወን ቃል የተቀበለ የለም። ⁴⁰እግዚአብሔር ሰኛ የሚበልጥ ነገር ስለዛጋጀ፣ ያለ እኛ ፍጹማን ሊሆኑ አልቻሉም።

11:24 ስዕ2:10:11
11:25 ቍ3:7
11:26 ሉቃ14:33; ዕብ10:35;13:13
11:27 ሠ12:50:51
11:28 ሠ12:21-23; 1ቆ፣10:10
11:29 ሠ14:21-31
11:30 አዕ6:12-20
11:31 አዕ2:19-14; 6:22-25; የዕ2:25
11:32 መላ4:5; 6-8;11-12;13-16; 14ሙ1:20;116:13
11:33 ዳጌ6:22; 24ሙ8:1-3
11:34 ሠ18:4; መላ15:8;2ዘ5:20;7: ዳጌ3:19-27
11:35 1ኃ17:7;22: 23;2ኃ74:36;37
11:36 ሠ6:39;20; ኤር20:2;37:15
11:37 1ኃ19:10;15; 2ኃ18:3;2ዘ5:24;21; ኤር26:23
11:38 1ኃ18:4; 19:9
11:39 ቍ2:4; 13:ዕብ10:36
11:40 ዕብ2:10; ራእ 1:1

እግዚአብሔር ልጆቹን ይቀጣል

12 እንግዲህ እነዚህን የመሳሰሉ ብዙ ምስክሮች እንደ ደመና በዙሪያችን ካሉልን፣ ሸክም የሚሆንብንን ሁሉ፣ በቀላሉም ተብትቦ የሚይዘንን ጎጠ አት አስወግደን በፊታችን ያለውን ፍጫ በጽናት እንሩጥ። ²የእምነታችን ጀማሪና ፍጹም አድራጊ የሆነውን ኢየሱስን እንመልከት፣ እርሱ በፊቱ ስላለው ደስታ መስቀሉን ታግሞ፣ የመስቀሉንም ውርደት ንቆ በእግዚአብሔር ዙፋን ቋ ተቀምጦአል። ³እንግዲህ ዝላችሁ ተስፋ እንዳትቁርጡ፣ ከገጠአተኞች የደረሰበትን እንዲህ ያለውን ተቃዋሚ የታገሙትን እርሱን ዕስብ።

⁴ከገጠአት ጋር ስትታገሉ ገና ደማችሁን እስከ ማፍሰስ ድረስ አልተቃወማችሁም። ⁵ልጆች እንደመሆናችሁ እንዲህ በማለት የተናገራችሁን ማበረታቻ ቃልም ረስታችኋል።

“ልጅ ሆይ፣ የጌታን ቅጣት አታቃል፤ በሚገሥጹም ጊዜ ተስፋ አትቀረጥ፤ ምክንያቱም ጌታ የሚወደውን ይገሥጻል።

እንደ ልጅ የሚቀበለውንም ይቀጣል።”

⁷እግዚአብሔር እንደ ልጆቹ ይዞአችኋልና የተግሥቱን ምክር ታገሡ፤ ለመሆኑ አባቱ የማይቀጣው ልጅ ማን ነው? ⁸ልጆች ሁሉ በሚቀጠቡት ቅጣት ተከፋይ ካልሆናችሁ፣ ዲቃሎች እንጂ ልጆች አይደላችሁም። ⁹ከዚህም በላይ፣ እኛ ሁላችን የሚቀጡን ምድራዊ አባቶች ነበሩን፣ እናከብራቸውም ነበር። ታዲያ ለመናፍስት አባት እንዴት አብልጠን በመዝገት በሕይወት አንኖርም? ¹⁰አባቶቻችን መልካም መስሎ እንደታደቸው ለጥቂት ጊዜ ይቀጡን ነበር። እግዚአብሔር ግን የቅድስናው ተከፋዮች እንድንሆን ለእኛ ጥቅም ሲል ይቀጣናል።

¹¹ቅጣት ሁሉ በወቅቱ የሚያሳዘን እንጂ ደስ የሚያሰኝ አይመስልም፤ በኋላ ግን ለለመዳት ሰዎች የጽድቅና የሰላም ፍሬ ያስገኛላቸዋል።

¹²ስለዚህ የዛለውን ክንዳችሁንና የደክመውን ጎረቤታችሁን አበርቱ። ¹³ዐንካ ሳው እንዲፈወስ እንጂ የባሰውኑ እንዳያነክስ “ለእግራችሁ ቀና መንገድ አብጁ።”

እግዚአብሔርን ስለመታዘዝ የተሰጠ ማስጠንቀቂያ

¹⁴ከሰው ሁሉ ጋር በሰላም ለመኖር የሚቻላችሁን ሁሉ አድርጉ፣ ለመቀደስም

12:1 1ቆ9:24; ዕብ10:36
12:2 መዝ25:15; ማር16:19;ፈል2:8; 9:ዕብ2:9;10:13;13
12:3 ዝ69:ፊጊ23
12:4 ዕብ10:32-34; 13:13
12:5 ቍ3
12:6 መዝ94:12; 119:75;ምሳ:11:12; ራእ3:19
12:7 ሠ88:5; 2ሳሙ7:14; ምሳ13:24
12:8 1ጴጥ5:9
12:9 ዞጥ16:22; 27:16;ኢላ38:16; ራእ22:6
12:10 2ጴጥ1:4
12:11 ኢላ32:17; ያዕ3:17;18
12:12 ኢላ35:3
12:13 ምላ4:26; ገላ6:1
12:14 ማቴ5:8; ሮሜ6:22;14:19

³¹ ወይም ከግድምነት ³⁷ እንደገና የጥንት ቅጆች በድንጋይ ተወገዱ ለሌተና አልፈው ተሰጡ።

ፈልጉ፤ ያለ ቅድስና ማንም ጌታን ማየት አይችልም፤ ¹⁵ከእናንተ ማንም የእግዚአብሔር ፈር

እጋ እንዳይታደሱበት ደግሞም መራራ ሥር በቅሎ ችግር እንዳያስከትልና ብዙዎችን እንዳይበክል ተጠንቀቁ። ¹⁶ለአንድ ጊዜ መብል ሲል ብዙዎቻችን እንደ ሸጠው እንደ ዓሳው ማንም ሴሰኛ ወይም እግዚአብሔርን የማያከብር ሆኖ እንዳይገኝ ተጠንቀቁ። ¹⁷በኋላም ይህንኑ በረከት ሊወርስ በፈለገ ጊዜ፤ እንደ ተከለከለ ታውቃላችሁ፤ በረከ ቱን በእንጋ ተግባር ቢፈልግም መልሶ ሊያ ገኘው አልቻለም።

¹⁸ሊዳስስ ወደሚችሉውና በእሳት ወደ ሚቃጠለው ተራራ፤ ወደ ጨለማው፤ ወደ ጭጋጉና ወደ ዐውሎ ነፋሱ አልደረሳችሁም፤ ¹⁹ወደ መለከት ድምፅ፤ ወይም ቃልን ወደሚያስማ ድምፅ አልመጣችሁም፤ የሰሙትም ሌላ ቃል ተጨምሮ እንዳይናገራቸው ለመኑ። ²⁰ምክንያቱም “እንስሳ እንኳ ተራራውን ቢነካ፤ በድንጋይ ተወግሮ ይሙት” የሚለውን ትእዛዝ መሸከም አልቻሉም። ²¹በዚያ ይታይ የነበረውም ሁኔታ እጅግ አስፈሪ ነበርና፤ ሙሴ “በፍርሀት ተንቀጠቀጠሁ” አለ።

²²እናንተ ግን ወደ ጸዮን ተራራ፤ ወደ ሰማያዊት ኢየሩሳሌም፤ ወደ ሕያዎ እግዚአብሔር ከተማ መጥታችኋል፤ በደስታ ወደ ተሰበሰቡት ወደ አእላፋት መላእክት፤ ²³በማቸው በሰማይ ወደ ተጻፈው ወደ በኩራት ማህበር ቀርባችኋል፤ የሁሉ ጻኛ ወደ ሆነው ወደ እግዚአብሔር፤ ፍጹምነትን ወዳገኙት ወደ ጸድቃን መንፈሶች፤ ²⁴የአዲስ ኪዳን መካከ ለኛ ወደ ሆነው ወደ ኢየሱስ፤ እንዲሁም ከአቤል ደም የተሻለ ቃል ወደሚናገረው ወደ ተራጨው ደም ደርሳችኋል።

²⁵የሚናገረውን እርሱን እምቢ እንዳትሉት ተጠንቀቁ። እነዚያ ከምድር ሆኖ ሲያስጠነቅቃቸው የነበረውን እምቢ ባሉ ጊዜ ካላመለጡ፤ እኛ ከሰማይ የመጣው ሲያስጠነቅቀን ከእርሱ ብንርቅ እንዴት ልናመልጥ እንችላለን? ²⁶በዚያን ጊዜ ድምፁ ያናወጠው ምድርን ነበር፤ አሁን ግን፤ “ምድርን ብቻ ሳይሆን፤ ሰማያትንም አንድ ጊዜ ደግሜ አናውጣለሁ” ብሎ ቃል ገብቶአል። ²⁷አንድ ጊዜ “ደግሜ” የሚለው ቃል የሚያመለክተው የማይናወጠው ጸን ተው ይኖሩ ዘንድ፤ የሚናወጡት ይኸውም የተፈጠሩት የሚወገዱ መሆናቸውን ነው።

²⁸ስለዚህ ከቶ የማይናወጥ መንግሥት ስለምንቀበል እግዚአብሔርን እናመስግን፤

12፡15 ዘፋ29፡18፤ 7፡54፤ ሰብ3፡12፡4፤ 12፡16 ዘፋ25፡29-34፤ 1፡ቆፍ6፡18

12፡17 ዘፋ27፡30-40
12፡18 ዘብ19፡12-22፤ 20፡18 ዘብ84፡11

12፡19 ዘብ20፡18፤ 19፡ፀፃ4፡12፡5፤25፤ 18፡16

12፡20 ዘብ19፡12፡ 13
12፡21 ዘፋ9፡19
12፡22 አሳ24፡23፤ 60፡14፤ ማፍ16፡16፤ 7፡4፡26፤ ፅብ11፡10፤ 13፡14፡ፊ14፡1

12፡23 ዘፋ18፡25፤ ዘብ4፡22፤ ማፍ194፡2፤ ፊፊ3፡12፤ ፊፊ20፡12

12፡24 ዘፋ4፡10፤ 7፡43፡20፤ ሰብ19፡19፤ 10፡22፤ 11፡4፤ ጸፃ1፡2

12፡25 ዘፋ8፡18፤ 19፤ ፅብ11፡12፡2፤ 3፤ 3፡12፤ 8፡5፤ 10፡29፤ 11፡7

12፡26 ዘፋ9፡18፤ ሐፕ2፡6
12፡27 አሳ34፡4፤ 54፡10፤ 1፡ቆፍ7፡31 ፤ ፅብ11፡1፤ 12፤ 2፡ጸፃ3፡10፤ 1፡ፆ፡ሐ2፤ 17

12፡28 መፃ15፡5፤ 8፡32፡44፤ ማፍ2፡5፤ 4፡2፡ፅብ11፡3፤ 15

12፡29 ዘብ24፡17፤ ዘፋ4፡24፡9፤ 3፤ መፃ7፡3፤ አሳ3፡3፤ 14፡2፡ተሰ1፡7

13፡1 ሮሜ12፡10
13፡2 ዘፋ18፡1-33፤ 19፡1-3፤ አፋ31፡32፤ ማፍ25፡35፤ ሮሜ12፡13

13፡3 ማፍ25፡36፤ ቁፋ4፡18፤ ፅብ10፡34
13፡4 ዘፋ22፡22፤ ማፍ2፡15፤ 1፡ቆፍ6፡9፤ 7፡38፤ 1፡ጠ፡ፋ4፡3፤ ራእ22፡15

13፡5 ዘፋ31፡6-8፤ አሳ1፡5፤ ፊፊ4፡11፤ 1፡ጠ፡ፋ3፡3፤ 6፡6-8

13፡6 መፃ118፡6-8
13፡7 ፋፕ17፡24፤ 1፡ቆፍ16፡16፤ ፅብ4፡12፡6፤ 12

13፡8 መፃ102፡27፤ ፅብ1፡12
13፡9 አፈ4፡14፤ ቁፋ2፡7፤ 16፡ፅብ4፡9፤ 10

13፡10 1፡ቆፍ9፡13፤ 10፡18፡ፅብ4፡8፤ 13፡11 ዘብ29፡14፤ ዘፋ4፡12፡21፡19፤ 11፤ 16፡15፡27

13፡12 ዮሐ19፡17፤ ሮሜ3፡25፤ አፈ5፡26

ደግሞም ደስ በሚያሰኘው መንገድ በአክብሮትና በፍርሀት እናምልከው፤ ²⁹እምሳካችን የሚያጠፋ እሳት ነውና።

የመጨረሻ ምክር

13 እርስ በርሳችሁ እንደ ወንድማማች ተዋደዱ። ²እንግዶችን መቀበል አትርሱ፤ አንዳንዶች ይህን ሲያደርጉ፤ ሳያውቁ መላእክትን አስተናግደዋልና። ³በእስር ላይ ያሉትን ከእነርሱ ጋር እንደ ታሰራችሁ ሆናችሁ ዐስቡአቸው፤ እንዲሁም በሰው እጅ የሚንገላቱትን ራሳችሁ መከራ እንደምትቀበሉ አድርጋችሁ ዐስቡአቸው።

⁴ኃብቻ በሁሉም ዘንድ ይከበር፤ መኝታውም ንጹሕ ይሁን፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር በአመንክሮችና በሰላሳዎች ሁሉ ላይ ይፈርዳል። ⁵ራሳችሁን ከፍቅር ገዋይ ጠብቁ፤ ባላችሁ ነገር ረክታችሁ ኑሩ፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር፤

“ከቶ አልተውህም፤

በፍጹም አልጥልህም” ብሎአል።

ፅሰለዚህ በሙሉ ልብ፤

“ጌታ ረዳቴ ነው፤ አልፈራም፤

ሰው ምን ሊያደርገኝ ይችላል?” እንላለን።

የእግዚአብሔርን ቃል የነገሯችሁን ጠራ ምቻችሁን ዐስቡ፤ የነገሯችሁን ፍሬ ተመልከቱ፤ በእምነታቸውም ምሰሉአቸው። ⁸ኢየሱስ ክርስቶስ ትናንት፤ ዛሬም ለዘላለምም ያው ነው።

⁹በልዩ ልዩ ዐይነት እንግዳ ትምህርቶች አትወሰዱ፤ ልባችን የሚጸናው በእጋ እንጂ የምግብ ሥርዐት በመጠቀም አይደለም፤ ይህንን ሥርዐት የሚጠብቁት እንኳ በዚህ አልተጠቀሙም። ¹⁰በድንኳኑም የሚያገለግሉ ከዚያ ሊበሉ መብት ያላገኙበት መሠረዳ አለን።

¹¹ሊቀ ካህናቱ ስለ ኅጢአት ስርዓት የሚሆነውን የእንስሳት ደም ይዞ ወደ ቅድስት ቅዱሳን ይገባል፤ የእንስሳቱ ሥጋ ግን ከሰፈር ውጭ ይቃጠላል። ¹²እንዲሁም ኢየሱስ በራሱ ደም አማካይነት ሕዝቡን ሊቀድስ ከከተማው በር ውጭ መከራን ተቀበለ። ¹³ስለዚህ እኛም እርሱ የተሸከመውን ውርደት ተሸክምን ከሰፈር ውጭ ወደ እርሱ እንውጣ። ¹⁴ምክንያቱም በዚህ ቋግ ከተማ የለንም፤ ነገር ግን ወደፊት የምትመጣዋን ከተማ እንጠብቃለን።

¹⁵ስለዚህ ዘወትር የምስጋናን መሥዋዕት ይኸውም ለሰሙ የሚመስክሩ የከንፈሮችን ፍሬ በኢየሱስ አማካይነት ለእግዚአብሔር

እናቅርብ። ¹⁶ደግሞም መልካም ማድረግንና ያላችሁንም ከሌሎች ጋር መከፈልን አትርሱ፤ እግዚአብሔር ደስ የሚሰኘው እንደ ዚህ ባለው መሥዋዕት ነውና።

¹⁷ ለ መሪዎቻችሁ ታዘዙ፤ ተገዙላቸውም። ምክንያቱም እነርሱ በብርቱ የሚያስጠይቃቸው ነገር ስላለባቸው፤ ስለ ነፍሳችሁ ጉዳይ ይተጋሉ። ስለዚህ ሥራቸውን በሐዘን ሳይሆን በደስታ ማከናወን እንዲችሉ ታዘዟቸው። አለበለዚያ አይበጃችሁም።

¹⁸ ለእኛ ደግሞ ጸልዩልን። በሁሉም መንገድ በመልካም አኗኗር ለመኖር የሚናፍቅ ንጹሕ ኅሊና እንዳለን እርግጠኞች ነን። ¹⁹ በተለይም ወደ እናንተ በፍጥነት ተመልሼ እንድመጣ ትጸልዩል ዘንድ ዐደራ እላችኋለሁ።

²⁰ በዘላለም ኪዳን ደም የበጎች ታላቅ እረኛ የሆነውን ጌታችን ኢየሱስን ከሞት

13፡16 ሮሜ12፡13፤ ፊል4፡18
13፡17 ቀ፡7፡24፤ እግ62፡6፤ሐሥ20፡28
13፡18 ሐሥ23፡1፤ 1ተሰ5፡25
13፡19 ፊጥ22
13፡20 ዘፍ9፡16፤ 17፡7፡13፡19፤ ኢሳ55፡3፤61፡8፤ ሕዝ37፡26፤ ማቴ26፡28፤ ዮሐ10፡11፤ ሐሥ2፡24፤ ሮሜ15፡33

13፡21 ሮሜ11፡36፤ 2ቆሮ9፡8፤ፊል2፡13፤ 1ዮሐ3፡22
13፡22 1ጴጥ5፡12
13፡23 ሐሥ16፡1

ያስከፈው የሰላም አምላክ፤ ²¹ ፈቃዱን እንድታደርጉ በመልካም ነገር ሁሉ ያስታጥቃችሁ፤ ደስ የሚያሰኘውንም በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል በእኛ ያድርግ፤ ለእርሱ እስከ ዘላለም ድረስ ክብር ይሁን፤ አሜን።

²² ወንድሞች ሆይ፤ የጻፍሁላችሁ መልእክት አጭር እንደ መሆኑ፤ የምክር ቃሉን በትዕግሥት እንድትቀበሉ ዐደራ እላችኋለሁ።

²³ ወንድማችን ጢሞቴዎስ እንደተፈታ ታውቁ ዘንድ እፈልጋለሁ፤ ቶሎ ከመጣ፤ ከእርሱ ጋር ላያችሁ እመጣለሁ።

²⁴ ለመሪዎቻችሁ ሁሉና ለቅዱሳን ሁሉ ሰላምታ አቅርቡልኝ። ከኢጣሊያ የሆኑትም ሰላምታ ያቀርቡላችኋል።

²⁵ ጸጋ ከሁላችሁ ጋር ይሁን።

13፡25 ቁ44፡18 13፡24 ቀ፡7፡17፤ሐሥ18፡2